

תלמודו בידו

דף כד עמוד א

א] האם חלוצה מותרת לכהן ?

ב] כיצד נדרש "והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת, ולא ימחה שמו בישראל" ?

ג] מניין שמצות יבום נאמרה אף לשאר האחים מלבד הבכור ?

ד] על פי איזה סדר מחזרים אחר האחים ליבום ?

ה] קדם אח קטן וייבמה, האם זכה בה ובנחלה ?

א] אסורה מדרבנן. אך כהן שנשא ספק חלוצה, אין מוציאים מידו.

ב] והיה הבכור: מצוה בגדול שבאחים לייבם [אפילו אינו הבכור].

אשר תלד: פרט לאילונית שאינה יולדת, ופטורה מן היבום.

יקום על שם אחיו: היבם קם על שם אחיו לנחלה וירשנו, ואין אחיו חולקים עמו. ונלמד בגזירה שוה "שם שם" מאפרים ומנשה, ושם כתוב "על שם יקראו בנחלתם".

ואין לפרש, שמצוה לקרוא את שם הנולד מן היבום כשם המת.

ולא ימחה שמו: פרט לסריס ששמו מחוי, ואינו בכלל יבום [בין אם המת סריס או היבם].

ג] שאם לא כן למה הוצרכה התורה "יחדו" למעט אשת אחיו שלא היה בעולמו מיבום, די בכך שאינו בכור.

- ואין לומר שמצות יבום נוהגת בשאר האחים רק כשהבכור קיים.

שהרי נאמר "ומת אחד מהם", ומשמע שגם אם הבכור מת, על הפשוט לייבם.

ד] מצוה בגדול לייבם. ואם אינו רוצה לייבם, מחזרים אחר שאר האחים לפי גילם. לא רצה אף מן האחים לייבמה, חוזרים אצל הגדול, וכופים אותו לייבם או לחלוץ.

ה] זכה, ואפילו הבכור קיים. שנאמר "ישבו אחים יחדו", הוקשו ישיבת כל האחים זה לזה. וזוכה בנחלת אחיו המת, שנאמר "יקום על שם אחיו המת", והרי קם.